

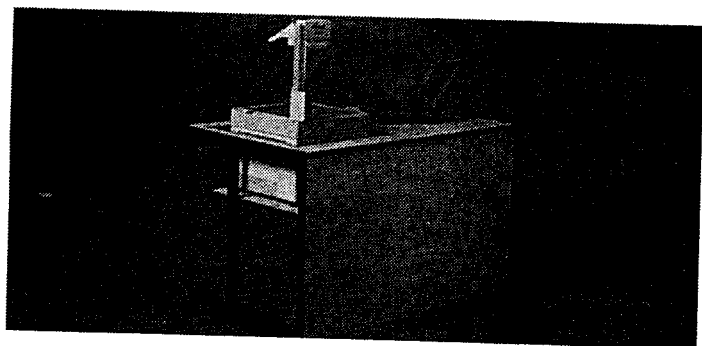

مفهوم و جامعیت عنوان

«کتابداری»

برای معرفی حرفه

نوشته: علیرضا سعادت
دانشجوی کارشناسی کتابداری و اطلاع‌رسانی دانشگاه فردوسی مشهد

مقدمه:

جهانی که ما در آن زندگی می‌کنیم پیوسته در حال گسترش و دگرگونی است و این تحول و پیشرفت شگرف را دانش و فن‌آوری نوین باعث گردیده است. آنچه مسلم است، این است که فن‌آوری و پیشرفت علمی بر پایه «تغییر» و «دگرگون شدن» استوار است و در برابر این تغییر هیچ‌راه گریزی وجود ندارد، چه اینکه گریز از این دگرگونی و تغییر، باعث ماندن از جهان پیرامون خود و نشانگر رکود و تباهی ما در آینده است. هرروز علوم جدیدی به دانش بشر افزوده می‌گردد و دانشمندان همواره راهبردهای جدیدی را برای برطرف کردن نیازها دنبال می‌کنند. اما آنچه باید به عنوان یک ضرورت از سوی دانشمندان مورد توجه قرار گیرد ارائه تعاریف جدیدی از هر علم بنا بر عملکردهای جدید آن می‌باشد. بدیهی است که کتابداری نیز باید بعنوان یک علم که رابطه مستقیم با فن‌آوری و جامعه دارد، جامعه را متوجه عملکردهای جدید خود ساخته و یا به عبارت دیگر نقش جدید خود را در برآوردن نیازهای علمی و اطلاعاتی جامعه، به گونه‌ای دیگر معرفی نماید.

نگاهی بر نقش جدید کتابداری و معرفی آن

اولین گام برای معرفی هرچیزی ارائه نام و عنوان مناسب برای آن است. چه بسا یک نام کامل و گویا نیاز ما را برای معرفی عملکرد آن کمتر می‌کند. نام «کتابداری» نیز از دیرباز در فرهنگ ما بکار رفته است و مفهوم یک حرفه را می‌رسانده است. واژه «کتابدار» نیز در اکثر فرهنگهای فارسی آمده است که می‌توان به چند نمونه اشاره کرد: لغتنامه دهخدا: «کتابدارنده»؛ فرهنگ فارسی دکتر معین: «دارنده کتاب: مالک کتاب، خداوند کتاب، حافظ و نگهبان کتابها، نگهدارنده کتاب،

متصدی کتابخانه»؛ فرهنگ ناظم الاطباء: «آنکه مأمور حفظ و تنظیم کتابهای کتابخانه است».

این تعاریف کاملاً درست است. هرچند توصیف و تعریفی که ارائه داده شده محدود به فعالیت در کتابخانه و آنهم صرفاً پیرامون کتاب و نهایتاً ارائه خدماتی بسیار ساده برای استفاده کنندگان کتاب در کتابخانه می‌باشد، یعنی همان حرفه‌ای که ما بعنوان «کتابداری سنتی» از آن یاد می‌کنیم و حرفه‌ای که بنا بر نیازهای زمان خود، مجموعه‌ای از کتاب و مکانی برای مطالعه را برای استفاده کنندگان فراهم می‌کرده است. ولی بنا بر این تعاریف، «کتابداری» نه تنها یک علم نیست؛ بلکه یک حرفه بسیار ساده است که هرکسی می‌تواند طی دوره‌ای کوتاه آن را بیاموزد و بدان مشغول گردد.

اما دانش امروز جهان نیاز به عملکرد دیگری دارد. دانش اطلاعات در جهان امروز مؤثرترین راه‌ها را طی کرده تا هرچه سریعتر و آسانتر به نیازمندان خود ارائه خدمات کند. با این وجود کتابداری نوین باید مانند گذشته رسالت خود را انجام دهد و به جهان علم و دانش خدمت کند، اما بسیار سریعتر، مؤثرتر و گسترده‌تر.

امروزه آنچه یک دانشمند از کتابداری می‌خواهد دیگر «کتاب» نیست، بلکه امکانی برای دسترسی سریع و آسان به «اطلاعات» مناسب و مفید می‌باشد. و اینجاست که نقش یک کتابدار از کتابداری (کتاب‌داری) به اطلاع‌رسانی تغییر می‌یابد. با این ترتیب، دامنه کار کتابداری گسترده‌تر «کتابداری» از معنای حتی واقعی خود خارج شده و دیگر معرف عملکرد جدید خود نیست.

اما اینجا شاید چنین به نظر آید که این علم در کشور ما همان کتابداری به معنای بالفعل خود می‌باشد و هنوز به اندازه کافی گسترش نیافته تا نیاز به تغییر نام آن باشد.

بنابراین در اینجا باید به چند نکته اشاره گردد:

● اول اینکه: اگر در ایران این علم هنوز در ابتدای راه بوده و پیشرفت چشمگیری نداشته است، نیاز به فعالیت و جدیت بیشتر کتابداران در امر فراگیری مهارتها و توانایی های روزآمد این علم دارد.

● دوم اینکه: باید این واقعیت را قبول کرد که «کتابداری» سریعاً در حال گسترش و دگرگونی بوده و در آینده پا را از آنچه اکنون بدان می‌پردازد فراتر خواهد گذاشت و مطمئناً این نام (کتابداری) که همواره بر کتابداری سنتی اطلاق می‌شده است نمی‌تواند معرف عملکرد متفاوت این رشته علمی در آینده باشد.

● سوم اینکه: تمرکز این نام بر کلمه «کتاب» باعث گردیده است که نتوانیم آن را بعنوان یک نام ثابت در نظر بگیریم زیرا متغیرترین چیز در کتابخانه‌ها که حتی باعث تغییر در ساختار آنها می‌باشد نیز مواد آنهاست. به عبارت دیگر از زمانی که کتابداران «کتاب» در کتابخانه‌ها نگهداری کردند، «کتابدار» نامیده شدند و اکنون اگر یک کتابدار در کتابخانه‌ای که انبوهی از اطلاعات را بر روی «میکروفرم»، «دیسکت» و رایانه نگهداری می‌کند، کار کند، با این مینا چه نامی به او اطلاق می‌گردد؟ شاید توقع داریم که فرهنگ ما فلسفه‌ای که ما از کتاب برای خود ساخته‌ایم بپذیرد.^۱

هرچند نام لاتین آن (Librarian) بر کلمه کتابخانه (Library) متکی است نه کتاب، اما بازهم آنان با این نام موافق نیستند. زیرا اول اینکه واژه «کتابخانه» همیشه تداعی‌کننده کتاب است و دیگر اینکه در آینده کتابداران دیگر در کتابخانه‌هایی با مفهوم امروزی کار نخواهند کرد و مشکل شناختِ نادرست جامعه از آنان همچنان ادامه خواهد داشت.

● چهارم اینکه: می‌توان یکی از عواملی که راه را برای ورود افراد جدید به این رشته سد کرده و موجب کمبود کمی و کیفی در نیروی انسانی این رشته گردیده فقدان جذابیت کافی نام «کتابداری» دانست. معمولاً دانش‌آموزان باهوش و ممتاز کمتر مایلند در رشته کتابداری و اطلاع‌رسانی تحصیل کنند و این بدین خاطر است که مردم و دولت نسبت به خدمات کتابداری و اطلاع‌رسانی شناخت کافی ندارند.^(۱)

● پنجم اینکه: از دید دیگران به سختی می‌توان این

عنوان را به یک رشته علمی اطلاق کرد و این توقع را داشت که دیگران بتوانند «کتابدار» را یک «دانشمند» تصور کنند. چراکه مفهومی که از این نام برمی‌خیزد بیشتر بیانگر یک حرفه خدماتی ساده است تا یک رشته علمی.

● ششم اینکه: با در نظر گرفتن رابطه مستقیم کتابداری با جامعه و نیاز کتابداران به یک منزلت اجتماعی ویژه؛ باید قبول کرد که کتابداری در جامعه از منزلت بالایی برخوردار نیست و این خود سخت در روحیه کتابداران تأثیر گذارده و آنان را دچار نوعی خودکم‌بینی نموده است و این مسئله تا حد زیادی مانع از فعالیت مشتاقانه آنان در زمینه‌های علمی و پیشبردی این رشته می‌گردد.

● هفتم اینکه: تغییر نام «کتابداری» به نامی گویاتر می‌تواند یکی از مهم‌ترین عوامل پیشرفت و گسترش این رشته باشد و شاید بیش از آنکه معلول گسترش آن بوده، علت آن باشد. برای اثبات این ادعا لازم است به دو مطلب اشاره گردد:

۱- با تغییر نام اخص کتابداری به نامی عام‌تر و دارای قابلیت بیشتر باعث می‌شویم که حوزه فعالیت خود را در حدی وسیع‌تر معرفی کرده و این مسئله موجب بروز و ارائه نیازهای جدیدتر از سوی جامعه و در نتیجه گسترش و رونق بیشتر این علم در سطح جامعه می‌گردد.

۲- با گسترش دامنه نام این رشته و توسعه میدان فعالیت کتابداران انگیزه کسب مهارت‌های بیشتر و کارآمدتر برای کتابداران ایجاد می‌گردد که خود از مهم‌ترین عوامل پیشرفت و توسعه این رشته است.

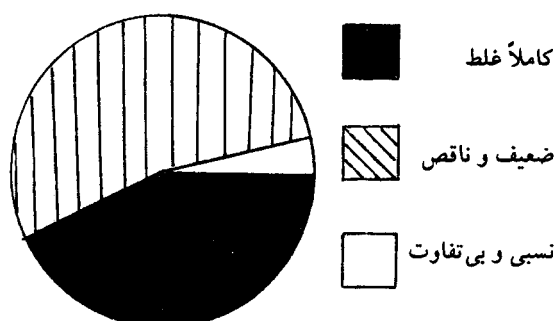
کتابداران و «کتابداری»

مسئلاً کتابداران بیشترین کسانی هستند که بر شناساندن خود به جامعه تأکید داشته و برای آن تلاش می‌کنند. و شاید این امر بدین خاطر باشد که موقعیت خود را در جامعه در حد بسیار نازلی می‌دانند، اما اینکه آیا کتابداران از موقعیت نازلی برخوردارند یا نه، چیزی است که بطور دقیق در مورد آن تحقیقات زیادی بعمل نیامده است ولی آنچه که از بررسی‌های کلی بدست آمده گواه این واقعیت است.

در سال ۱۹۸۸ میزگرد مدیریت انجمن‌های کتابداری (RTMLA)،^۲ یک بررسی در مورد وضعیت و موقعیت کتابداری

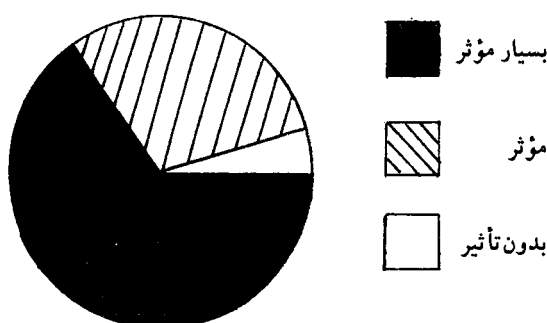

نسبت به مفهوم اصلی این رشته از طریق نام آن (کتابداری) بیان کنند. پاسخ‌های بدست‌آمده نشان می‌دهد ۴۶/۵٪ معتقد بودند که درک جامعه نسبت به مفهوم اصلی این رشته از طریق نام آن (کتابداری) «کاملاً» غلط بوده و حدود ۵۱/۵٪ درک جامعه را ضعیف و ناقص بیان کرده‌اند. ۲٪ نیز آن را نسبی و در حد متوسط دانسته‌اند. اما نکته جالب توجه این است که هیچ‌کدام به این که جامعه درک صحیحی از این رشته دارد معتقد نبودند.

نمودار ۲- میزان درک جامعه نسبت به مفهوم «کتابداری» از طریق نام آن

در پایان، قریب به ۹۴٪ از دانشجویان تغییرنام «کتابداری» به نامی گویا و حقیقی‌تر را در رشد و گسترش آن مؤثر دانسته‌اند، که در این میان ۶۸٪ تأثیر آن را «بسیار زیاد» می‌دانند.

نمودار ۳- میزان تأثیر تغییرنام «کتابداری» بر رشد و گسترش این علم

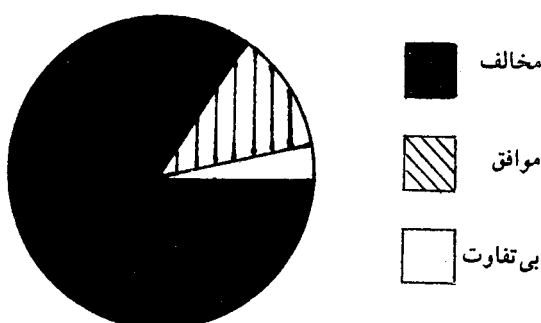
و کتابداران در جهان انجام داد که مسئولیت برنامه‌ریزی این پژوهش بسمه (NBLC) قرار گرفت. پس از ارسال پرسشنامه‌هایی به اکثر کتابداران ارشد چندین کشور جهان، این سؤال مطرح شده بود که: آیا موقعیت حرفه کتابداری پایین است؟ نتیجه‌ای که بدست آمد این بود که اکثریت یعنی ۸۲٪ این مورد را تأیید کرده بودند.

در پایان این پژوهش، میزگرد مدیریت انجمن‌های کتابداری نتیجه کار خود را اینگونه اعلام کرد: تصور کلی عموم در مورد کار و حرفه کتابداری ضعیف است. شهرت این حرفه اندک و موقعیت کارکنان این حرفه نیز نازل است. این وضع با اینکه در سطح جهان عمومیت ندارد و دارای شدت و ضعف است ولی در مورد دیگر کشورهای جهان صادق است (۲).

اما موقعیت کتابداری و کتابداران در ایران چگونه است؟

نظرخواهی

مدتی پیش یک نظرخواهی کوتاه در میان ۸۰ نفر از دانشجویان کارشناسی و کارشناسی ارشد کتابداری و اطلاع‌رسانی دانشگاه فردوسی مشهد در مورد وضعیت کتابداری خصوصاً درباره نام آن انجام گرفت. طی این نظرخواهی حدود ۸۹٪ از دانشجویان این نام را مناسب ندانسته و خواهان تغییر آن بودند. فقط ۷۵٪ مخالف تغییر آن بوده که بعضی از آنها نیز نبودن یک نام مناسب را انگیزه مخالفت خود دانسته‌اند و حدود ۳/۵٪ نیز نظر بخصوصی در این مورد نداشته‌اند.

نمودار ۱- میزان رضایت از نام «کتابداری» هم‌چنین از دانشجویان خواسته شده بود درک جامعه را

«کتابداری» پیشنهاد کرده بود و معتقد بود که دانش‌شناسی همان است که کتابداری و علم اطلاعات در پی آن است. یعنی شناخت دانش و معرفی و گسترش آن. (۸)

اما در طی نظرخواهی که از دانشجویان این رشته در دانشگاه فردوسی مشهد برای ارائه یک نام مناسب بعمل آمد، اکثر نامهای موردتوجه آنان بر «اطلاعات» و خصوصاً «اطلاع‌رسانی»، همراه با بکارگیری نامهای عامی مثل: مدیر، مهندس، متخصص، کارشناس و غیره متکی بود.

اطلاع‌رسانی

«اطلاع‌رسانی» نامی بسیار گویا، گسترده و با قابلیت گسترش بسیار زیاد می‌باشد، بطوری که کتابداری را نیز در واقع دربر می‌گیرد. این واژه شامل دو قسمت می‌شود: ۱- اطلاعات و ۲- رساندن اطلاعات. کتابداری نیز تمام تلاشها و هدفهایش چیزی فراتر از این چارچوب نیست. بقول جس‌شرا «اطلاع‌رسان، کتابداری است که کارش را بی‌جواب انجام دهد». (۹)

اما تفاوت عمده‌ای که باعث بزرتری نام «اطلاع‌رسانی» بر «کتابداری» می‌گردد، در گستردگی آن است.

«اطلاع‌رسانی» اطلاعات موردنیاز را به هر شکل و از هر جایی که وجود داشته باشد تهیه کرده و به بهترین و سریعترین نحو آن را در اختیار نیازمندانش قرار می‌دهد. خواه آن اطلاعات بشکل کتاب در کتابخانه و از طریق میز اسانت ارائه گردد یا در یک مرکز اطلاعات و از طریق شبکه‌های رایانه‌ای انتقال یابد. به هر حال به گفته باربارا کوئنت «نقش سنتی کتابدار به عنوان نگهدارنده کتاب در حال از بین رفتن است و کار کتابخانه یعنی همان کاری که کتابدار امروز انجام می‌دهد: و هر جایی که او کارش را انجام می‌دهد همانجا کتابخانه است». (۶) یعنی نباید تصور کرد که چون کتابخانه‌ها نمی‌توانند به شکل سنتی نیازهای اطلاعاتی جامعه امروز را برآورند لذا باید یک رشته علمی جدیدی بنام «اطلاع‌رسانی» با متخصصینی بجز کتابداران بدان پردازند، بلکه «اطلاع‌رسانی» همان «کتابداری» است که، بنا بر ضرورت زمان، نقش جدیدی را برعهده گرفته و عملکرد خود را به گونه‌ای جدید معرفی می‌کند که متناسب با نیازهای روز جامعه باشد.

با این همه بسیار مشکل است که بخواهیم هنوز بر نام سنتی «کتابداری» پافشاری کنیم و همچنان بر این عقیده باشیم که تغییر آن هیچ اهمیتی نداشته، و یا اینکه درک جامعه نسبت به این حرفه برای ما قابل توجه و تأمل نیست.

«کتابداری» چگونه حرفه‌ای می‌تواند باشد؟

در سراسر جهان، خصوصاً در کشورهایی که کتابداران از قابلیت بالایی برخوردارند، تلاش‌های زیادی برای ارائه یک نام مناسب صورت گرفته است. ماریدی اوجالا در مقاله‌ای با نام «ما را در آینده چه خواهند نامید؟» اشاره‌ای بدین مطلب دارد که اگر در آینده کتابخانه‌ها و مراکز اطلاعات بدون دیوار باشند و ما برای مدیریت آنها در یک فضای سبورتیکی شناور باشیم عنوان شغلی ما چه خواهد بود؟ آیا «کتابداران» کتابخانه‌های بدون دیوار خواهیم بود یا اینکه اصطلاح «کتابداری» که همواره دلالت ضمنی به یک مجموعه کتاب دارد دیگر به منزله یک عنوان شغلی وجود نخواهد داشت؟ (۳)

باربارا دنتون و مریلین ردمن در کنفرانس سالانه انجمن کتابخانه‌های تخصصی امریکا در ژوئن ۱۹۹۳ در سین سیناتی اوهایو، مقاله‌ای ارائه دادند با عنوان «از کتابداری تا سایر مداری: ابداع مجدد حرفه» در این مقاله آنها بر نام «سایبر مدار»^۴ به جای «کتابدار» تأکید داشتند (۴).

در سال ۱۹۸۲ بتی ادیسون، نامهایی را ارائه داد که برخی از آنها هنوز هم بکار می‌روند. از جمله «مدیریت اطلاعاتی مؤسسه بازرگانی»^۵، «مسؤل کنترل اطلاعات»^۶، «مدیر منابع اطلاعاتی»^۷ را می‌توان نام برد. (۵) باربارا کوئنت نیز توجهش بر نام «افسر مسؤل اطلاعات» می‌باشد. ولی به نامهای «سایبر مدار» و «متخصص اطلاعات» نیز اشاره دارد. (۶)

از جمله نامهای دیگری که ممکن است در آینده برای این رشته منظور گردد می‌توان از «مدیر اطلاع‌رسانی»، «مدیر اطلاعات»، «مدیر داده‌ها»، «ناوبر دانش»، «مهندس دانش»، «مدیر رسانه‌ها» و غیره را نام برد. (۷)

در ایران نیز حرکتی در این زمینه به چشم می‌خورد که شاید مهمترین آنها افزودن واژه «اطلاع‌رسانی» بدنبال نام «کتابداری» در طی دوده اخیر باشد. البته در سال ۱۳۵۶ نیز دکتر هوشنگ ابرامی نام «دانش‌شناسی» را بجای نام

در مورد شناخت جامعه نسبت به واژه «اطلاع‌رسانی» باید گفت که علی‌رغم اینکه جامعه عموماً با نام «اطلاع‌رسانی» آشنایی چندانی ندارد اما این خود باعث موفقیت ما در شناساندن بهتر و صحیح‌تر آن به جامعه می‌گردد. به عبارت دیگر «اطلاع‌رسانی» با مشکلی که نام «کتابداری» با آن مواجه بود، روبرو نیست. زیرا جامعه گمان می‌کند که «کتابداری» را می‌شناسد و برای همین خود را بی‌نیاز از ارائه معرفی و توصیف ما از یک «کتابدار» و آن‌هم با نقش جدید آن می‌داند. ولی جامعه‌ای که شناخت کافی از نام «اطلاع‌رسانی» و کارکرد آن ندارد، طبیعتاً منتظر تعریفی است که ما از آن ارائه می‌دهیم. اما نکته‌ای را که باید در شناساندن نام «اطلاع‌رسانی» در نظر داشت این است که هرچند اطلاع‌رسانی نامی بسیار گویا و جامع در معرفی کارکرد جدید «کتابداری» می‌باشد، اما هیچگاه نباید باعث فراموش شدن عملکردها و خدمات کنونی کتابداران گشته و رابطه دیرینه آنان با «کتابخانه» بعنوان مهمترین و بنیانی‌ترین مرکز اطلاعات و دانش بشری از بین برود. نقش اطلاع‌رسانی باید به گونه‌ای معرفی گردد که تنها بیانگر مفهوم انتقال اطلاعات نبوده و خدمات و قابلیت‌های دیگر کتابداران از قبیل خدمات فنی و آماده‌سازی، انتخاب و مجموعه‌سازی، خدمات مرجع و غیره را نیز در مفهوم خود به همراه داشته باشد. چه‌بسا مراکز علمی، فنی و پژوهشی که بیشتر از آنچه که به انتقال اطلاعات نیاز داشته باشند، به سازماندهی و نگهداری منابع خود نیازمند باشند. به عبارت دیگر ما نباید با تغییر نام و افزودن قابلیت‌هایی در حوزه فعالیت این حرفه، یک‌سری توانایی‌های آن را در نظر از بین ببریم.

نتیجه

در پایان اگر بخواهیم نام مناسبی را برای این حرفه و رشته علمی انتخاب کنیم، نامی را باید برگزینیم که:
الف) محدوده کار این حرفه را فراتر از کتابخانه و مجموعه‌ای از کتاب معرفی کرده و آن را به منابع و مراکز اطلاعات سوق دهد.

ب) دربرگیرنده تمام فعالیت‌های حال و آینده این حرفه باشد. در عین حال در اجزای این نام ارتباط صحیحی برقرار باشد.

در آینده شاید بتوان «کتابداران» را بطور عام «اطلاع‌رسان» نامید و در موقعیت‌های خاص حرفه‌ای با نام‌هایی مثل فهرست‌نویس، مسؤل آرشیو (آرشیویست) متصدی امانت، مسؤل فراهم‌آوری و سفارشات و ... نامگذاری کرد. اما مهم آن

است که این نام‌ها باید به صورت استاندارد درآمده و عملاً در محیط کار کتابداران بکار برده شود.

به هر حال تغییر نام این حرفه به یک نام مناسب و مطابق با نقش جدید کتابداران در جامعه کار مشکلی نیست، بلکه نیاز به همت و خواست خود ما کتابداران دارد و مشروط به این است که خود به قابلیت‌ها و ظرفیت‌های خود پی برده و در واقع خود را بشناسیم و به آینده خود امیدوار باشیم.

ماخذ

- (۱) گزارش دهمین نشست مشورتی «استینفو» ASTINFO و سمینار منطقه‌ای استراتژیهای آموزشی اطلاعات برای قرن بیست و یکم (۱۸ تا ۲۴ سپتامبر ۱۹۹۵ - پکن، چین). ترجمه عاطفه یزدان‌پناه، فصلنامه اطلاع‌رسانی، دوره ۱۱، شماره ۴ (تابستان ۱۳۷۵): ص ۷۲.
- (۲) پرینس، هانس و ویلکو دوزیر «وضمیت، شهرت و موقعیت اجتماعی کتابداری و اطلاع‌رسانی» ترجمه زهرا موسوی‌زاده، فصلنامه پیام کتابخانه، شماره ۱۲ - ۱۳، ۱۳۷۳: ص ۹.
- (۳) اوچالا، ماریدی «ما را در آینده چه خواهند نامید» خبرنامه انجمن علمی کتابداری و اطلاع‌رسانی پزشکی (کاپا)، ترجمه از: Ojala, Marydee "what will they call us in the future?" Special Libraries. 83 (Fall 1993): 226-229.
- (۴) اوچالا، ماریدی (۱۹۹۳) به نقل از: Denton, Barbara and Marilyn Redman, "Librarian to Cybrarian Reinventing our Profession" Library Management Division Poster Session, Special Libraries Association Ciation Annual Conference. June 7, 1993
- (۵) اوچالا، ماریدی، ۱۹۹۳ به نقل از: Eddison, Elizabeth Bole, "Who Should be in Charge?" Special Libraries. 74. (No2): 107-109 April 1983)
- (۶) اوچالا، ماریدی (۱۹۹۳) به نقل از: Cuint, Barbara "Forward Thinking: tomorrow" Open dialog, third quarter, 1993 pp: 2-5.
- (۷) یادداشت سردبیر فصلنامه پیام کتابخانه، سال هفتم، شماره ۲۴ (بهار ۱۳۷۶): ص ۵.
- (۸) ابرامی، هوشنگ. شناختی از دانش‌شناسی (علوم کتابداری و دانش‌رسانی). - تهران: انجمن کتابداران ایران، ۱۳۵۶.
- (۹) یادداشت سردبیر فصلنامه پیام کتابخانه، سال دوم، شماره ۵-۶ (تابستان و پاییز ۱۳۷۱): ص ۵.

یادداشت‌ها

- ۱- معمولاً در منابع کتابداری وقتی از کتاب سخن به میان می‌آید، آن را به عنوان یک نام عام برای تمام مواد کتابخانه بکار می‌برند.
2. Round Table on the Management of Library Associations
- ۳- بخش تحقیقات مرکز کتابخانه‌های عمومی و ادبیات لهستان
4. Cybrarian
5. Corporate Information management
6. Information control Officer
7. Information Resource Manager